

Justisdepartementet
v/Lovavdelingen
Postboks 8005
0030 Oslo

Dato: 30.05.2017
Vår ref.: 15-1531
Deres ref.:

Digitalt førstevalg i finans- og forsikringsavtaleloven

Få næringer har kommet så langt i digitaliseringsprosessen som den norske finansnæringen. Det skyldes både at næringen var tidlig ute med å ta i bruk elektronisk databehandling og at næringens produkter og tjenester er godt egnet for digitalisering. Samtidig har næringen innovative kunder som har hatt stor nytte av å ta i bruk digitale løsninger.

Offentlige myndigheter har allerede vist både vilje og evne til å følge opp sin del av digitaliseringsarbeidet gjennom ulike prosjekter i regi av Skatteetaten, Brønnøysund - registrene – bl.a. i samspill med finansnæringen. Prosjekter knyttet til samtykkebasert lånesøknad, automatisert informasjonsdeling fra bankene til konkursbo og elektronisk tinglysning - innehar alle betydelig innsparingspotensial for både offentlig sektor, finansnæringen og øvrig næringsliv.

Det er imidlertid også viktig at myndighetene viser vilje til å tilpasse regelverket på andre områder. En positiv utvikling innen digitalisering vil kreve både regelverksfortolkninger og i noen tilfeller endringer i bestående regelverk.

Fra 2014 er digital kommunikasjon hovedregelen når offentlig forvaltning kommuniserer med andre, jf. forvaltningsloven § 15 a) første ledd.¹ De som fortsatt ønsker å kommunisere ved papir må aktivt reservere seg.

Regulering av kundekontakt for finansforetak er imidlertid ikke undergitt tilsvarende regulering. De sentrale avtalelovene innenfor bank og forsikring bygger fortsatt på en

---

¹ Lovendringen er nærmere omtalt i Prop. 116 L (2012-2013).

forutsetning om at elektronisk kundekommunikasjon krever særskilt samtykke fra kunden, jf. finansavtaleloven § 8 og forsikringsavtaleloven § 20-3. Begge bestemmelsene stiller som vilkår for at selskapet kan gjøre bruk av elektronisk kommunikasjon, at kunden «uttrykkelig har godtatt dette». Hva gjelder FAL § 20-3 er kravet videre presisert i en lovavdelingsuttalelse fra 2003 - som ble gjentatt i 2013.

For norsk finansnæring - som i hovedsak distribuerer sine tjenester ved bruk av digitale plattformer - er det svært viktig at disse bestemmelsene endres. Gjeldende utgangspunkt gjør det svært tungvint for næringen å følge opp kunder for å be om samtykke til bruk av elektronisk kommunikasjon. Etter vår vurdering bør banker og forsikringsselskaper – på samme måte som offentlig sektor – kunne forholde seg til at kommunikasjon med kunder skal skje via digitale kanaler.

Finans Norge er kjent med at et høringsnotat om revisjon av finansavtaleloven vil ferdigstilles i nær fremtid. Det forventes at man her også vil vurdere å gjøre endringer i lovens § 8 (1) om bruk av elektronisk kommunikasjon og elektroniske medier. Vi vil i denne forbindelse be om at departementet i denne sammenheng også vurderer en tilsvarende endring i den likelydende bestemmelse i FAL § 20-3 første pkt., slik at man får en samlet vurdering opp mot lovenes regulering av digitalt førstevalg. Dette er også viktig å få på plass i lys av den forestående norske gjennomføring av EUs direktiv 2016/97 om forsikringsformidling (IDD).

Det minnes for øvrig om at Finans Norge en rekke ganger har belyst behovet for revisjon av ovennevnte lovbestemmelser i møter med departementets politiske ledelse. Avslutningsvis vises også til at styreleder i Finans Norge omtale problemstillingen i en kronikk i Dagens Næringsliv 13. februar 2017. Kronikken følger for ordens skyld vedlagt (digitalt) ved lenken nedenfor.

Med vennlig hilsen

Finans Norge

Evy Ann Hagen
direktør

Carl Flock
juridisk direktør

Vedlegg:

<http://www.dn.no/meninger/2017/02/12/2053/Innlegg/forskjell-pa-post>